

FÖRDJUPNING

Hur jämföra makroprognoser mellan Konjunkturinstitutet, regeringen och ESV?

Konjunkturinstitutets makroekonomiska prognos baseras på den enligt Konjunkturinstitutet mest sannolika finanspolitiska utvecklingen. Det innebär att Konjunkturinstitutets gör en prognos över framtida finanspolitiska beslut. Regeringens och Ekonomistyrningsverkets (ESV) makroekonomiska prognoser baseras i stället endast på den finanspolitik som är beslutad (så kallade "oförändrade regler"). Därför är det svårt att jämföra makroprognoser från dessa tre institutioner. I denna fördjupning visas resultatet av en metod som korrigerar för skillnader i finanspolitiska antaganden och därmed möjliggör en jämförelse av de makroekonomiska prognoserna. Slutsatsen är att regeringen har en mer positiv bedömning av den underliggande makroekonomiska utvecklingen 2013–2015 än både Konjunkturinstitutet och ESV. Samtidigt är det viktigt att poängtera att det inte är uppenbart hur en realistisk makroprognos ska beräknas baserat på en osannolik finanspolitisk utveckling som "oförändrade regler" utgör.

Denna fördjupning beskriver resultaten av den metod som tagits fram för att möjliggöra jämförelser mellan makroprognoser från Konjunkturinstitutet, regeringen och ESV.¹⁴ Fördjupningen består av fyra delar. Först diskuteras vad det innebär att låta den finanspolitiska prognosen endast beakta hittills fattade finanspolitiska beslut. Sedan repeteras översiktligt principerna för Konjunkturinstitutets finanspolitiska prognos från kapitlet "Ekonomisk politik". Därefter beskrivs metoden för att beräkna Konjunkturinstitutets makroekonomiska prognos under samma finanspolitiska antaganden som regeringen och ESV. Till sist presenteras de viktigaste prognoskillnaderna mellan KI, regeringen och ESV då endast hittills fattade beslut inom finanspolitiken beaktas. Ett antal slutsatser sammanfattar analysen.

¹⁴ Ett ytterligare användning av metoden är att en modellbaserad analys av effekterna av den prognostiserade finanspolitiken möjliggörs. Genom att KI publicerar en prognos med och utan ny beslutad finanspolitik så utgör skillnaden mellan dessa prognoser en uppskattning av finanspolitikens kortsiktiga effekter. I fördjupningen visas exempel på detta. En mer utförlig jämförelse finns på www.konj.se.

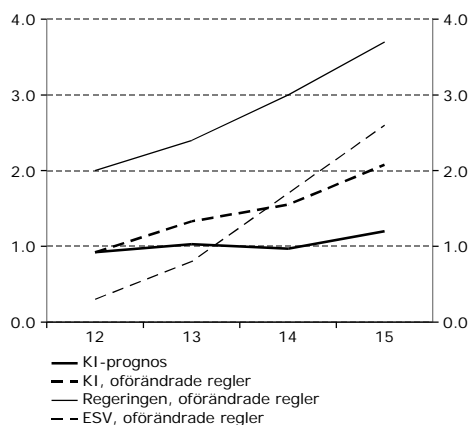
”Oförändrade regler” inom finanspolitiken är en osannolik utveckling

Konjunkturinstitutets uppgift, att bidra med bästa möjliga underlag för ekonomiska beslutsfattare, innebär att publicera så träffsäkra prognoser som möjligt. För att uppnå detta behövs även träffsäkra finanspolitiska prognoser, vilket sedan 2008 varit Konjunkturinstitutets ambition. Tidigare baserades Konjunkturinstitutets prognoser endast på redan fattade (inte framtida) finanspolitiska beslut vilket, som förklaras nedan, inte är bästa prognos.

Det är dock den princip som regeringen fortfarande använder och som ESV har i uppdrag från regeringen att använda.¹⁵ Att regeringen använder denna princip beror på att nya finanspolitiska beslut endast tas för nästkommande år (för närvarande 2012) medan inga explicita nya utfästelser görs för åren därefter (för närvarande 2013 och framåt).

Diagram 41 Offentligt finansiellt sparande rensat för konjunkturella variationer

Procent av potentiell BNP

Anm. Konjunkturinstitutets och ESV använder benämningen "Konjunkturjusterat sparande". Regeringen använder benämningen "Strukturellt sparande".

Källor: ESV, Finansdepartementet och Konjunkturinstitutet.

VAD INNEBÄR "OFÖRÄNDRADE REGLER"?

”Oförändrade regler” inom finanspolitiken är en term som brukar användas för att beskriva hur finanspolitiska variabler såsom skatteintäkter, offentlig konsumtion, investeringar och transferringar utvecklas i avsaknad av nya politiska beslut. ”Oförändrade regler” innebär att många offentliga utgifter är nominellt oförändrade i avsaknad av politiska beslut, exempelvis statsbidragen till kommunerna, studiestödet och taket i a-kassan. I praktiken finns dock betydande gränsdragningsproblem.¹⁶

En finanspolitisk prognos baserad på ”oförändrade regler” flera år fram i tiden ger en osannolik utveckling av finanspolitiska variabler, inte minst av det offentligfinansiella sparandet. Eftersom bland annat hushållens konsumtion och lönesumman normalt ökar år från år, stiger skatteinkomsterna från bland annat moms och inkomstskatt. Som nämndes ovan innebär en prognos med ”oförändrade regler” att många utgifter blir nominellt oförändrade. Sammantaget innebär detta att det offentligfinansiella sparandet normalt stiger kraftigt under prognoshorisonten.¹⁷

Diagram 41 visar hur det offentligfinansiella sparandet, rensat från effekter av konjunkturella variationer, skulle utvecklas enligt Konjunkturinstitutet, regeringen och ESV om finanspolitiken

¹⁵ ESV tar även hänsyn till så kallade aviseringar om kommande politiska beslut i de fall dessa är så konkreta att det går att beräkna hur de offentliga finanserna påverkas.

¹⁶ Se diskussion i fördjupningen "KI:s prognosmetod för offentliga finanser på medellång sikt", *Konjunkturläget*, juni 2011.

¹⁷ Se kapitel 2 i *Svensk finanspolitik*, Finanspolitiska rådet, 2011, för en analys.

fördes enligt ”oförändrade regler” åren 2013–2015.¹⁸ Skillnaderna beror både på metodskillnader och olika syn på ekonomins långsiktiga potential (potentiell BNP). Det som är viktigt här är dock att alla tre prognoserna baserade på ”oförändrade regler” är osannolika givet överskotts målet på ett offentligfinansiellt sparande på 1 procent av BNP över en konjunkturcykel. Det offentliga sparandet blir helt enkelt för högt, vilket innebär att en prognos enligt ”oförändrade regler” blir missvisande.¹⁹ Konjunkturinstitutet anser att en prognosmetod som tar fasta på överskotts målet ger mer träffsäkra finanspolitiska prognoser än en metod baserad på ”oförändrade regler”. En sådan prognos redovisas i diagram 41.²⁰

RISK FÖR MISSVISANDE OCH INKONSISTENT MAKROPROGNOS

Även den makroekonomiska prognosprecisionen riskerar att bli sämre om den baseras på de osannolika finanspolitiska förutsättningar som ”oförändrade regler” innebär. Detta eftersom finanspolitik har både direkta och (via förväntningar) indirekta effekter på makrovariabler såsom produktion och sysselsättning.

Det finns också en betydande risk att prognosen blir inkonsistent, det vill säga att dess olika delar (såsom BNP och offentligfinansiellt sparande) inte hänger ihop. Den metod som tagits fram syftar till att i största möjliga mån undvika sådana problem. När det gäller prognosprecision så syftar metoden till att beräkna en träffsäker makroprognos givet att ”oförändrade regler” inom finanspolitiken, mot förmodan, skulle bli verklighet.

En direkt parallell till prognosmetoden ”oförändrade regler” inom finanspolitiken går att dra till den prognosmetod med konstant framtida reporänta som Riksbanken tidigare använde men övergav 2005.²¹ Det var förstås, liksom ”oförändrade regler” inom finanspolitiken, en osannolik prognos och innebar stora svårigheter att beräkna och tolka den makroekonomiska prognosen.

¹⁸ KI och ESV benämner denna typ av sparande för ”konjunkturjusterat sparande” medan regeringen använder termen ”strukturellt sparande”.

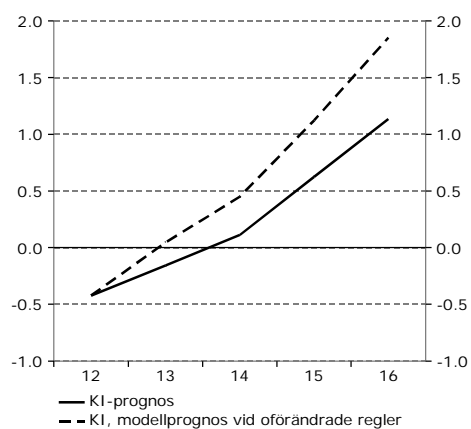
¹⁹ Även utan överskotts målet är det inte sannolikt med kontinuerligt stigande överskott eftersom det inte är ekonomiskt motiverat med för högt skatteuttag eller för låg offentlig service.

²⁰ Se ”Ramverk för finanspolitiken”, regeringens skrivelse 2010/11:79.

²¹ Se fördjupningen ”Metodförändringar i Riksbankens prognosarbete” i *Inflationsrapport 2005: 1*, Riksbanken.

Diagram 42 Offentligt finansiellt sparande

Procent av BNP

Källor: SCB och Konjunkturinstitutet.

Principer för Konjunkturinstitutets finanspolitiska prognos

För de år då det finns en budgetproposition (för närvarande 2012) följer i princip Konjunkturinstitutet dess innehåll. Dessutom beaktas kommunernas planerade utgifter och skattesatser. För kommande år, då information inte finns att tillgå i vår- och budgetpropositionerna, baseras den finanspolitiska prognosen i stället på Konjunkturinstitutets tolkning av hur det finanspolitiska ramverket kommer att tillämpas. Den finanspolitiska inriktningen på dessa åtgärder består bland annat av förändrade utgifter som ett resultat av den demografiska utvecklingen samt så kallad realvärdessäkring av transfereringssystemen.²²

Överskotts målet innebär ett offentligfinansiellt sparande på 1 procent av BNP över en konjunkturcykel och är ankaret i den finanspolitiska prognosen. Regeringen poängterar att BNP-gapet, såsom det beräknats historiskt, varit negativt i genomsnitt vilket påkallar en säkerhetsmarginal till överskotts målet.²³ Konjunkturinstitutets prognoser för det offentligfinansiella sparandet siktar därför högre än 1 procent av BNP (för närvarande 1,5 procent) när ekonomin är i konjunkturrell balans, det vill säga BNP-gapet är slutet. Det ökar sannolikheten att det målsatta sparandet på i genomsnitt 1 procent av BNP kommer att uppnås.

Konjunkturinstitutets prognos av det offentligfinansiella sparandet till och med 2016 framgår i diagram 42. Skillnaden mellan denna prognos och beräkningen av det offentligfinansiella sparandet vid ”oförändrade regler” beror på två faktorer. Å ena sidan försämras sparandet i Konjunkturinstitutets prognos relativt ”oförändrade regler” eftersom ofinansierade finanspolitiska åtgärder ingår (se tabell 14). Å andra sidan innebär de ofinansierade åtgärderna i Konjunkturinstitutets prognos en starkare makroekonomisk utveckling (se vidare nedan), vilket bidrar till högre skatteinkomster och lägre utgifter för arbetslöshet. Den förstnämnda effekten dominerar dock vilket gör att sparandet blir lägre i Konjunkturinstitutets prognos.

Metod för att beräkna en makroprognos vid ”oförändrade regler”

Som framgår ovan är det osannolikt att finanspolitiken kommer att bedrivas enligt ”oförändrade regler” de kommande åren. Det

²² Se faktarutan ”Principer för Konjunkturinstitutets finanspolitiska prognoser” i kapitlet ”Ekonomisk politik” för en mer detaljerad beskrivning av Konjunkturinstitutets finanspolitiska prognosmetod.

²³ Se ”Ramverk för finanspolitiken”, regeringens skrivelse 2010/11:79, sid. 23.

är därför inte uppenbart hur en sannolik och konsistent makroprognos ska beräknas i ett sådant scenario. En kortfattad beskrivning av Konjunkturinstitutets metod följer nedan.²⁴

”OFÖRÄNDRADE REGLER” – EN OVÄNTAD OCH TEMPORÄR INRIKTNING AV FINANSPOLITIKEN

Konjunkturinstitutets prognos (som inkluderar en prognos av framtida finanspolitiska beslut) används som utgångspunkt då makroprognosen baserad på ”oförändrade regler” inom finanspolitiken beräknas med hjälp av Konjunkturinstitutets makromodell KIMOD.²⁵

Enligt Konjunkturinstitutets bedömning är det mest rimligt att om denna osannolika finanspolitik, mot förmodan, realiseras kommer konsumenter, företag, finansiella marknader och Riksbank att bli överraskade. Det innebär att de kommer ändra sina ekonomiska beslut jämfört med om finanspolitiken följde Konjunkturinstitutets prognos. Dessutom är det rimligt att dessa aktörer skulle betrakta den successivt oväntade finanspolitiken som en tillfällig avvikelse från det finanspolitiska ramverket där bland annat överskottsmålet ingår. Att finanspolitiken enligt ”oförändrade regler” bedöms vara tillfällig beror på att överskottsmålet har hög trovärdighet, bland annat tack vare dess förankring över de politiska blockgränserna. Dessutom är det inte troligt att riksdagen, oavsett politiska majoritetsförhållanden, kommer att låta överskotten stiga trendmässigt.

Sammantaget innebär detta att en finanspolitik enligt ”oförändrade regler” beräknas som en oväntad och temporär avvikelse från finanspolitiken i Konjunkturinstitutets prognos under åren 2013–2016. Därefter antas finanspolitiken återgå till Konjunkturinstitutets medelfristiga prognos så att överskottsmålet uppfylls.

50 MILJARDER KRONOR I OFINANSIERADE ÅTGÄRDER UTÖVER ”OFÖRÄNDRADE REGLER” 2013–2016

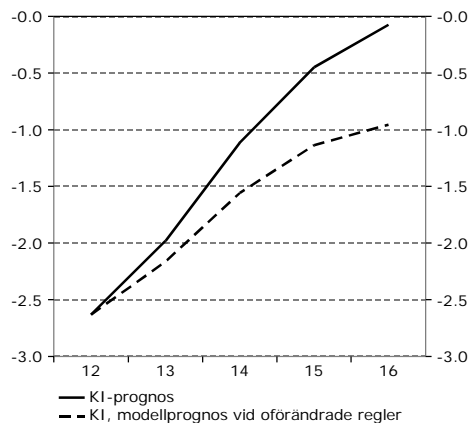
Tabell 14 nedan visar skillnader i finanspolitiska antaganden mellan Konjunkturinstitutets prognos och en finanspolitik enligt ”oförändrade regler”. Den ackumulerade skillnaden mellan de två alternativen uppgår till 50 miljarder 2016 vilket motsvarar knappt 1,5 procent av BNP.

²⁴ För en mer utförlig beskrivning av metoden, se Hjelm, G., ”Modellbaserad prognos 2012–2015 vid oförändrade regler inom finanspolitiken”, Fördjupnings-pm nr 9, Konjunkturinstitutet, 2011. Den finns tillgänglig på www.konj.se.

²⁵ Se Bergvall, A. m fl, ”KIMOD 1.0 Documentation of NIER’s Dynamic General Equilibrium Model”, Working Paper No. 100, KI, 2007, för en beskrivning av KIMOD.

Diagram 43 BNP-gap

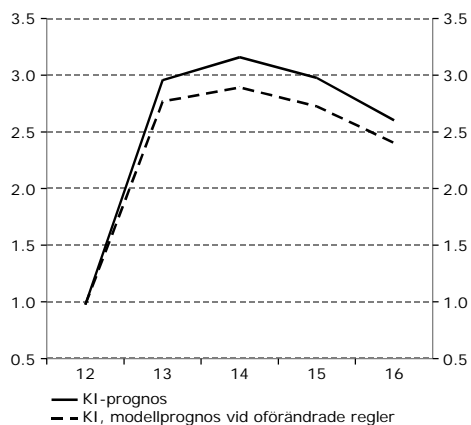
Procent av potentiell BNP

Källa: Konjunkturinstitutet.

Diagram 44 BNP

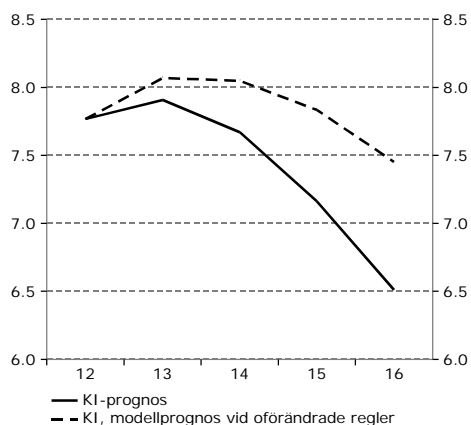
Årlig procentuell förändring

Källa: Konjunkturinstitutet.

Diagram 45 Arbetslöshet

Procent av arbetskraften

Källa: Konjunkturinstitutet.

Tabell 14 Skillnad mellan prognostiserad finanspolitik och finanspolitik enligt oförändrade regler

Miljarder kronor, förändring från föregående år

	2013	2014	2015	2016
Skatter från hushåll	-3	0	0	0
Skatter från företag	0	0	0	0
Inkomster	-3	0	0	0
Offentlig konsumtion och investeringar	6	6	9	9
Transfereringar till hushåll	2	5	4	6
Utgifter	8	11	13	15
Totalt	11	11	13	15
Akkumulerad skillnad	11	22	35	50

Anm. Se kapitlet "Ekonomisk politik" för mer information.

Källa: Konjunkturinstitutet.

SVAGARE MAKROEKONOMISK UTVECKLING OM FINANSPOLITIKEN FÖLJER "OFÖRÄNDRADE REGLER"

Som diskuteras ovan blir ekonomins aktörer överraskade då finanspolitiken förs enligt "oförändrade regler". Den offentliga konsumtionen och de offentliga investeringarna blir lägre än förväntat. Det har en negativ effekt på BNP jämfört med Konjunkturinstitutets prognos. Transfereringarna till hushållen blir lägre än förväntat vilket medför en svagare utveckling av hushållens konsumtionsutgifter.

Diagram 44 visar att BNP-tillväxten i genomsnitt blir lägre om finanspolitiken förs enligt "oförändrade regler" vilket innebär ett än svagare resursutnyttjande (diagram 43) och en högre arbetslöshet (diagram 45). Reporäntan blir lägre i syfte att kompensera det efterfrågebortfall och den lägre inflationen som den oväntat strama finanspolitiken ger upphov till.

Den offentliga finansiella utvecklingen blir starkare då finanspolitiken förs enligt "oförändrade regler" (se diagram 42 ovan). Skillnaden blir dock mindre än vad som ges av tabell 14 eftersom den svagare makroekonomiska utvecklingen ger lägre skatteintäkter och högre arbetslöshetsrelaterade utgifter.²⁶

Prognosjämförelse vid samma antagande om finanspolitiken

Även vid samma finanspolitiska antaganden finns förstås skillnader mellan Konjunkturinstitutets, regeringens och ESV:s makroekonomiska prognoser.²⁷ Dessa skillnader kan lite förenklat

²⁶ En mer utförlig prognosjämförelse finns på www.konj.se.

²⁷ Genomgående jämförs Konjunkturinstitutets modellprognos enligt "oförändrade regler" med regeringens prognos i budgetpropositionen för 2012 och ESV:s prognos från december 2011.

sägas bestå av olika bedömningar om ekonomins (i) potentiella (strukturella, långsiktiga) utveckling och (ii) konjunkturella (kortsiktiga) utveckling.²⁸

För att åskådliggöra skillnaderna mellan de tre prognosmarkerna visas först skillnader i bedömningen av den potentiella utvecklingen av ekonomin. Sedan redovisas skillnader i de faktiska prognoserna.

REGERINGEN MEST OPTIMISTISK OM EKONOMIS POTENTIELLA UTVECKLING

Potentiell BNP är den nivå på BNP som ekonomin når vid konjunkturell balans. Vid konjunkturell balans bestämmer nivån på potentiell BNP skatteintäkterna vid givna skattesatser. Tillsammans med överskottsmalet är därför potentiell BNP en naturlig begränsning på hur stora de offentliga utgifterna kan vara på lång sikt när ekonomin är i konjunkturell balans.

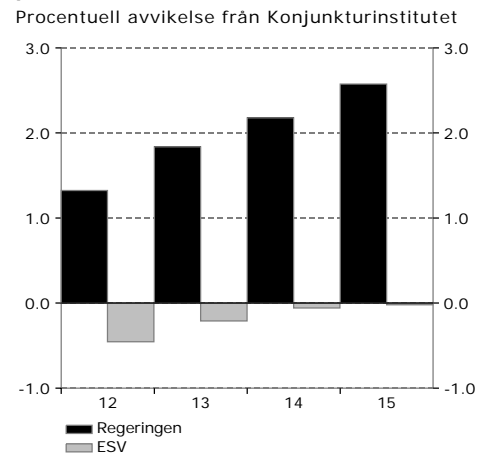
Som framgår av diagram 46 är regeringen mer optimistisk när det gäller nivån på potentiell BNP till och med 2015 jämfört med både Konjunkturinstitutet och ESV. Regeringens bedömning av potentiell BNP är ca 2,5 procent högre 2015, vilket motsvarar ca 100 miljarder kronor (i fasta priser). Det innebär, vid givet mål för det offentligfinansiella sparandet och givna skattesatser, att de offentliga utgifterna kan vara ca 50 miljarder kronor högre (i fasta priser) 2015 om regeringens prognos realiserar.

En central orsak till skillnaden i bedömning av potentiell BNP är olika bedömning av jämviktsarbetslösheten där regeringen bedömer att den uppgår till 5 procent 2015 jämfört med Konjunkturinstitutet och ESV:s bedömning på ca 6,5 procent.²⁹ Regeringen är dessutom mer positiv när det gäller medelarbetsstidens utveckling vilket bidrar till en högre bedömning av potentiell BNP.

ESV MEST PESSIMISTISK OM EKONOMIS KONJUNKTURELLA UTVECKLING

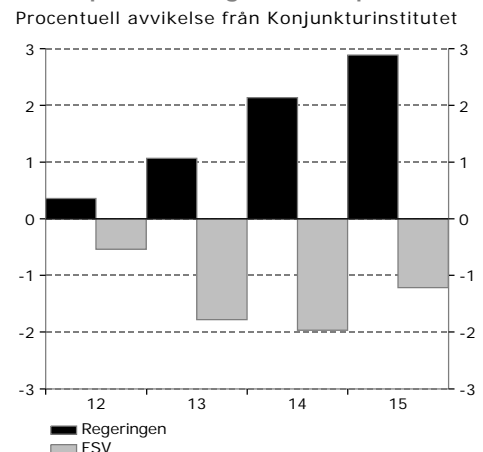
I jämförelsen av den konjunkturella utvecklingen är det viktigt att notera att regeringens prognos publicerades i september

Diagram 46 Potentiell BNP nivå, fasta priser

Källor: ESV, Finansdepartementet och Konjunkturinstitutet.

Diagram 47 BNP-nivå vid oförändrade finanspolitiska regler, fasta priser

Källor: ESV, Finansdepartementet och Konjunkturinstitutet.

²⁸ Exempel på den potentiella utvecklingen är bedömningen av nivån på jämviktsarbetslösheten och produktivitetstillväxten på längre sikt.

²⁹ Se fördjupningen "Konjunkturinstitutets bedömning av jämviktsarbetslösheten" för Konjunkturinstitutets analys av jämviktsarbetslösheten.

2011, det vill säga tre månader tidigare än Konjunkturinstitutets och ESV:s prognoser.³⁰

Diagram 47 visar procentuell skillnad i faktisk BNP-nivå vid ”oförändrade regler” jämfört med Konjunkturinstitutet. Som framgår är skillnaden mellan Konjunkturinstitutet, regeringen och ESV relativt begränsad 2012. Skillnaderna i prognos för arbetslösheten är också relativt små 2012 (se diagram 48).

Tabell 15 Prognosjämförelse för prognos med finanspolitik enligt ”oförändrade regler”

Årlig procentuell förändring respektive procent

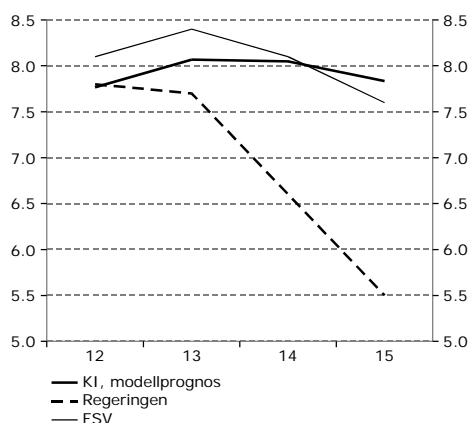
	2012			2013			2014			2015		
	KI	Reg. ¹	ESV	KI	Reg.	ESV	KI	Reg.	ESV	KI	Reg.	ESV
BNP ²	1,0	1,6	0,5	2,8	3,5	1,5	2,9	4,0	2,7	2,7	3,5	3,5
Antal arbetade timmar ²	-0,1	0,2	-0,3	0,6	0,9	-0,2	0,8	2,0	0,6	0,6	1,9	1,1
Arbetslöshet ³	7,8	7,8	8,1	8,1	7,7	8,4	8,1	6,6	8,1	7,8	5,5	7,6
KPIF	1,2	0,9	0,9	1,5	1,4	1,1	1,3	1,7	1,3	1,4	1,8	1,7
Reporänta ⁴	0,8	1,5	1,3	1,2	2,0	1,5	1,6	3,0	2,0	2,7	3,5	2,8
Offentligfinansiellt sparande ⁵	-0,4	0,0	-0,3	0,1	0,7	0,0	0,5	2,1	1,0	1,1	3,3	2,3
Konjunkturjust. sparande ⁶	0,9	2,0	0,3	1,3	2,4	0,8	1,6	3,0	1,7	2,1	3,7	2,6

¹ Regeringen. ² Kalenderkorrigerad. ³ Procent av arbetskraften, 15–74 år. ⁴ Slutet av året. ⁵ Procent av BNP. ⁶ Procent av potentiell BNP. Regeringen använder begreppet ”strukturellt sparande”.

Som noterades ovan i diagram 46 är regeringen mer optimistisk än både ESV och Konjunkturinstitutet på längre sikt när det gäller potentiell BNP. Skillnaden mellan å ena sidan regeringen och å andra sidan ESV och Konjunkturinstitutet ökar ytterligare något då faktisk BNP och faktisk arbetslöshet jämförs till och med 2015 (se diagram 47 och diagram 48). Det beror sannolikt på att regeringen är mer optimistisk om potentiell BNP och om ekonomins konjunkturella utveckling. Det kan också noteras att ESV är mer pessimistiskt än Konjunkturinstitutet om den konjunkturella utvecklingen av BNP medan skillnaderna är mindre för arbetslöshet. Tabell 15 ovan sammanfattar skillnader i prognoser för perioden 2012–2015.

Diagram 48 Arbetslöshet vid oförändrade finanspolitiska regler

Procent av arbetskraften

Källor: ESV, Finansdepartementet och Konjunkturinstitutet.

³⁰ Den turbulenta utvecklingen inom främst euroområdet mellan september och december skulle kunna innebära att regeringen reviderar sin prognos liksom KI gör i denna rapport. Samtidigt kan noteras att regeringen redan i september bättre förutsåg den svaga utvecklingen 2012 vilket kan innebära mindre behov av revidering jämfört med KI. En jämförelse mellan regeringens prognos från september och Konjunkturinstitutets prognos från augusti, som kan sägas bygga på samma konjunkturella information, visar dock på samma resultat som i fördjupningen, det vill säga att regeringen även jämfört med Konjunkturinstitutets dåvarande prognos var mer optimistisk om utvecklingen 2013–2015.

Slutsatser

Det är rimligt att det ska vara möjligt att jämföra de makroekonomiska prognoser som Konjunkturinstitutet, regeringen och ESV publicerar. Eftersom regeringen och ESV publicerar prognoser baserade på ”oförändrade regler” inom finanspolitiken har Konjunkturinstitutet tagit fram en metod som möjliggör en modellbaserad prognos baserad på motsvarande finanspolitiska antagande.³¹ Det är dock viktigt att betona att det inte är uppenbart hur en realistisk makroekonomisk prognos ska beräknas baserat på att en osannolik finanspolitisk utveckling, mot förmodan, realiseras. Konjunkturinstitutets metod är ett försök att göra detta på bästa möjliga sätt.

Fördjupningen visar att regeringen är mer optimistisk om den makroekonomiska utvecklingen fram till 2015 jämfört med ESV och Konjunkturinstitutet. Det beror dels sannolikt på en klart mer positiv syn på ekonomins potentiella utveckling, dels på en något mer positiv bedömning av den konjunkturella utvecklingen. ESV är mer pessimistiskt än Konjunkturinstitutet om den konjunkturella utvecklingen medan skillnaderna är små när det gäller bedömningen av potentiell BNP. Att regeringen är lite mer optimistisk om den konjunkturella utvecklingen på kort sikt (främst 2012) skulle kunna bero på att regeringens prognos är från september medan ESV:s och Konjunkturinstitutets prognoser är från december (se fotnot 30).

---

³¹ Denna prognos finns tillgänglig på Konjunkturinstitutets webbplats (www.konj.se) och uppdateras i samband med publicering av *Konjunkturläget*.